

עין משונה
נר מצווה

ד"ר ארי מנחם פיי מנחם
שמעון הלכה הי
ובכתיב סס:

רבינו חננאל

דרר ציט וואו רבי פרוטוי
יאמט מיט עיר. וכן אס
גנה המפר בפרטותיו
יאל לתנא כמה פרטותיו
יאמר לו ציט יפחות מתן
כ"ח נסאר נ"א ואלו
דן פרטותיו ויסמן תנא
ה"ספאה ספרא חזירה:
והגנין דשפתין הוא כי
עניה לא התא ולא
דופר ולא טעין לא
באלפים ולא במאות אלא
בשרטים בלבד: אמר רב
דנא בריה דרב ירמיה
בין דלא ידע כמה שני
בשבוט ושלם דמי
ח.א דרור עולה דמי
בזמפאה סוף מסכת
ט"זית קרשים ובמלכות
אין ישאל במילה סוף
ס' א שפונדא הניח על
פ"ט יסאל ספצרים
אלפים ומת"י שנים.
והאל מוטי שבמברי
אביסן שנה חסר אחת
ובמלכות י"ד שנה בשלם
ש"י שנה חסר אחת
מ"ב ובמלכות חסר שנה
ב"ח הניח על"י שנה
לית ראשון וח"כ שנה
לית התחילת ויש אומרים
ד"א תנא הרי דרור
עלם דמי כפי קדושין
ב"ח ס"א וזו ח' ע"ב
במא ס"א לציצית צריכ
ע"ז שמיטה ויבשת ק"י
ע"ז יובל ומת הבריא
ב"מפור ערין וזו י"ב
ע"ז י"ד יובלות ס"ג
י"אל שפונדא לארין
ע"ז שפנא הרי תני דו
שיבש דו' שחלקו וכו'
בבבד ואלפים ומת"י
בגא שפנא הניח על
שירב הבית בראשונה
ג"ו ישראל שלש אלפים
וב"ב שנה רש"י מי
שפנא כי שבע שיבש
דו שחלקו בכלל תני
ש"ז ח' הי"ב ג'
מ"ח ח"ב ח"ב ולא
ת"שבו"ו אלא אס
ת"שבו"ו דו' שיבשבו דו'
ש"לוק מכלל תני שנה
ש"ן י"ד יובלות פיסל
מ"ב הבריא והשנים
הנ"ז עד שנה שירא
עוד בה יטול שנים
כ"י סא והשנים שאין
ע"ז ות לפנא יוסף עליהן

ט:

האי מאן דלא ידע בכמה שני בשבוט קאי נפשי הוא שהא ב"ר.
מתוך פירוש רש"י משמע שרובה לפרט דמואל שביעית היה
כשחבר הבית בשניה כלומר שנה שמתחלת שמיטה לחזור והבית חרב
בשנת ת"ך לבנינו ולפי שכבר יאל רוב השנה אין התנא המונה שני
החורבן מונה אותה אלא מחיל השנה
של אחריה שהיא שנה של שמיטה
לפיכך יש להוסיף שנה אחת על מנין
שנות התנא ועוד פירש דבערין
דף י"ב: פ"ך ל"י יהודה ביתא כמה
ק"ס ת"ך פ"ש להו תמני שני לארבע
מאה משום יובלי שדינהו אעשרים הוו
לכו כ"ח אשתכח דבשנת שמיטה חרב
ומסקי הן שית שני עד דסליק
עורא ומקדיש דלא מנין שמיטות לא
ק"א חזיב אשתכח דבעשרים שנין
ומתנין ליוכל חרבי והוא מואלי
בשיעית ונראה לזכור חרופיה לא דק
הוא (א) מה שפירש דבשנת ת"ך חרב
הבית אין זה כי אם תכ"ח דממוכ
קאי מה שפירש דבערין פ"ך ל"י
יהודה למא דלא פ"ך אלף לרנני
ואילו ל"י יהודה יחא והכי איתא
ההם כפ"י שני דערין מואלי שביעית
בשניה מי משכחתי ליה מכדי ביתא
מנה ק"ס ת"ך פירוש מלכד שנת
החורבן ארבע מאה תמני יובלי פירוש
דבערין ועשרים שנין אשתכח בשנת
שמיטה חרבי פ"י בשנת עשרים ואחת
בשבוט חרבי וקאי דלירי ביה ושמיטת הא מני רבי
יהודה היא דלמר שנת חמשים עולה לכאן ולכאן פ"ש תמניא מתמניא
יובלי וכי שנין הרי עשרים ושמיטה ובשנת תכ"ח חרב הבית אשתכח
דבמואל שביעית חרב (א) ולאחר מירון דעורא דשית שנין שפ"ה שניא
אחרונה הוא דקסריק רב אשי ליישב אף לרנני דשית שנין עד דסליק
עורא לא ק"א חזיב אס כן הוו להו תמני יובלי וארבע עשרה שנה
ושנת ארבע מאות ועשרים ואחת שאחריה חרב הבית אשתכח
דבמואל שביעית חרב התנא מוכח בהדיא דבשנת ארבע מאות
ועשרים ואחת חרב הבית חזיב לכן נראה שחור בו רש"י ממה שפירש
כאן בפירושו מלשם בערין כמו שפירשתי וגם רש"י אומר דודאי
בשנת תכ"ח חרב הבית והאי דקאמר נטפי חרף שחא הייט לפי
שאין התנא מונה שנה כ"ח עם שנת חורבן אלף כהדי דקס ביתא
ולפי לו להניח סימן כי אס לאשפי חרף שחא ויה"מ לאתוי נקי יהיה לבית שנה אחת (דברים נד) לכן נראה לר"מ כג"י דקאמר
שנת תכ"ח משנות בנין ובכל דוכחא לא מנינן אלף ת"כ והכי
נמי אמר לגייל מלכות פרס ל"ד מלכות יון ק"פ מלכות בית
השמונאי ק"ג מלכות בית הורדוק ק"ג והם שלמו לשנת ת"כ אלף
שנהו כפי העולם ולמר קע"ג אחר החורבן נשלמו ארבעת אלפים ולא היה להם לומר אלף קע"ג למנין התנא שמונה תכ"ח בבנין
ועוד דכל סוגי ההלכה לעיל נטפי ארבעין וממני הכל לפי אותו דרך שנתחלת המנין לא נמנה כי אס ת"ך וכן בסמוך דקאמר מתני'
טפיה שלש שנים ואס קס תכ"ח לא טפיה אלף שני שנים ועוד הקשה ר"מ בין לפירוש זה בין לפירוש ראשון דקאמר וסימנין כי זה
שנים דקאי אנשקול מכל מאה תרתי ונתן סימן לעשות כרבי יהודה ולא כרבנן ואין זה כשאר סימני ההלכה דקיימי אנטיפי ואינבר
ולא היה לו להניח סימן כי אס לאשפי חרף שחא ויה"מ לאתוי נקי יהיה לבית שנה אחת (דברים נד) לכן נראה לר"מ כג"י דקאמר

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

מסורת הש"ס

ארכעיס ושמונה עיר. בערי הלויס כתיב: האי מאן דלא ידע בכמה
שני בשבוט. קאי למנין קרד שמיטות שהיו ישראל מניין והולכין כפי
הבית דק"ל שביעית בזמן הזה נהגה ואפי"ה (א) לר"מ דלמר בזמן
שאתה משמט קרקע אתה משמט כספים מורה הוא דמדרבנן נהגה
כפי' השולח נט (גיטין דף לו.) ובמשקין
בית השלחין (מ"ק דף ק"ג): נטפי
חדא שפ"א. על שנין דמחורבן ועד שנה
שהוא עומד בה מהאי טעמא דתניא
(תענית דף כט.) מגלגלן זכות ליום
זכאי וחובה ליום חייב כשחבר הבית
בראשונה מואלי שנת היה ומואל
שביעית היתה לשנה כזכר היה וכן
בשניה אלמא שחא דמחורבן אחתמלמא
דשמיטה למחבר הוות ואתא מני לטשי
מורבן לא מני להיהא שחא כהדי שני
דמורבן אלף כהדי שני דקס ביתא
הואיל ונפק ליה רובא כהדי נטי' כזכר
הלכך מאן דבעי לרנני שמיטה לוספה
לשנת חורבן על מנין שני דבמ"ח
מורבן: ונחשב כללי. המלכות ביובלי
שמי יובלות למאה לקרר ממנינו:
ונשקול מכל מאה חרבי ונטפי
אשרטי. כ"י יהודה דלמר (ר"ה דף ט.)
שנת חמשים עולה לכאן ולכאן היא
שנת יובל והיא שנת תחלת השמיטה
הבאה ונמנית לראש יובל הבא דאי
כרבנן הא אמרי שנת חמשים היא
שנת יובל היא שנת חמשים ובחמשים

ואחת מחיל מנין יובל הבא נמלאת שנה מתוספת שנה סדר השמיטה
לכל יובל ולרבי יהודה משהחילו למנות השמיטין לא זו הסדר משבט
שנים לו' שנים: וסימן. דלא תעביד כרבנן אלף כ"י יהודה למשקל תרתי
שני מכל מאה כי זה שנים. ובמסכת ערין (דף י"ב:) פריכין ל"י יהודה
חורבן בית שני כמולאי שביעית מי משכחת ליה מכדי בית שני
כמה קס ארבע מאות ועשרים פ"ש ליה תמני שני לארבע מאה דיוכל
שדינהו אעשרים הרי עשרים ושמונה אשתכח דבשנת השמיטה חרב
ומשנין (א) שית שנין עד דסליק עורא ומקדיש לא מני שמיטין הלכך
דל מנייהו שית שני קמייתא אשתכח דבערין ומתני ליוכל חרב
והיא מואלי שביעית: אל סקא. שהיא ק"ג הגאולה והתקן להר
הקודש לנחלת אבותיך ולמה תפסיד היניר: דמסניא טפיה אלף
שנין. להשכון בהרייחא מושך הגלות שלש שנים יותר דלמירין לעילא
אחר קע"ג שנים לאחר חורבן נשלמו ארבע אלפים הוסף עליהם
ר"ל"א דקמינן בברייתא הרי הקן לאחר ת"ג לחורבן ורבי מניחא
ת' קאמר. כשחבר רבי חנינא למילתיה עדיין לא עברו ת' לחורבן:
שנת

מה שפירש רש"י
בפרק ראשון ועוד
שנים אשר אין קרש
וקציר: בראשית מה ו
הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה הא וכו'
(ב) דק הוא דמה:
(ג) בא"ד דמלמל:
שביעית חסר ואותו
מירון:

רבינו חננאל

מה שפירש רש"י
בפרק ראשון ועוד
שנים אשר אין קרש
וקציר: בראשית מה ו
הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה הא וכו'
(ב) דק הוא דמה:
(ג) בא"ד דמלמל:
שביעית חסר ואותו
מירון:

מה שפירש רש"י
בפרק ראשון ועוד
שנים אשר אין קרש
וקציר: בראשית מה ו
הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה הא וכו'
(ב) דק הוא דמה:
(ג) בא"ד דמלמל:
שביעית חסר ואותו
מירון:

מה שפירש רש"י
בפרק ראשון ועוד
שנים אשר אין קרש
וקציר: בראשית מה ו
הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה הא וכו'
(ב) דק הוא דמה:
(ג) בא"ד דמלמל:
שביעית חסר ואותו
מירון:

מה שפירש רש"י
בפרק ראשון ועוד
שנים אשר אין קרש
וקציר: בראשית מה ו
הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה הא וכו'
(ב) דק הוא דמה:
(ג) בא"ד דמלמל:
שביעית חסר ואותו
מירון:

מה שפירש רש"י
בפרק ראשון ועוד
שנים אשר אין קרש
וקציר: בראשית מה ו
הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה הא וכו'
(ב) דק הוא דמה:
(ג) בא"ד דמלמל:
שביעית חסר ואותו
מירון:

מה שפירש רש"י
בפרק ראשון ועוד
שנים אשר אין קרש
וקציר: בראשית מה ו
הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה הא וכו'
(ב) דק הוא דמה:
(ג) בא"ד דמלמל:
שביעית חסר ואותו
מירון: